byter aut diaconus, qui in fornicatione aut periurio aut furto lapsus est, deponatur, non tamen communione privetur: dicit enim scriptura 'Non vindicabit dominus bis in id ipsum'.]

Capitulum XLVI.

De crimine perpetrato in atrio ecclesiae. Si in atrio ecclesiae quislibet iniuriaverit aliquem presbyterum[a] vel ibidem aliquod sacrilegium perpetraverit, altari[b] et domino[c] componatur.

Capitulum XLVII.

De ingenuo fideli accusato. Scelere si quis ingenuus fidelis notatur, liceat ei cum iuramento se expurgare. Quodsi quilibet ingenuus gravi infamia publicetur, ut eum populus superiuraverit[1] criminosum haberi, si se excusare voluerit, ferro se examinet.

Capitulum LIX.

De matre, quae infantem suum iuxta ignem posuerit et sua negligentia mortuus est. Mater si iuxta[a] focum infantem suum[b] posuerit[a] et[c] homo aquam in caldarium miserit et ebullita aqua infans superfusus mortuus fuerit, pro negligentia mater[d] poeniteat et ille homo securus sit[e].

---

3. Eliminierung der Extravaganten 'Quicumque clericus aut in bello'[2] und 'Si quis nupserit die dominico'.

Die Quelle des erstgenannten Caput incertum (Burch. 2, 233) schien zunächst gefunden zu sein in Excerptiones Egberti c. 155[3]:

XLVI (ed. c. 4b). a) 'presbyterorum' omnes. b) 'cuiuscumque personae fuerit ecclesia' add. omnes. c) 'quod ('cui' Monac.) commissum est' add. Col. Monac.

LIX (ed. c. 37a). a) 'inf. iuxta foc. collocaverit' Diess. b) om. et ipsi Reg. Burch. c) 'alius' add. omnes. d) om. Diess. e) 'persistat' Diess.

1) 'superiuraverit' Anc. L., Kunstm.; 'superiuravit' Migne. 2) Extrav. 10, ed. p. 248. 3) Mansi, Coll. conc. T. 12, col. 429; Ancient Laws and Institutes of England (1840), p. 341; Migne, Patrol. lat. T. 89, col. 399.